

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Perpetua [et] Felicitate [et] socijs martyribus Cap[itulum].
clxxxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse martij occurrētibus. Fo. lxxij.

stinctā. Summā contra gentiles in libris quat tuor conspicuā. Eō posuit et scripta plurima su per libris diuine scripture plurimis. Sup quat tuor euangelijs. Super psalterio. Sup eplis pauli. Sup. v. libris moysi. Sup cāctis cantu coz: et sup alijs plurib⁹. Scripsit et q̄stiones de malo. de vitare. de potētia. de sp̄ialib⁹ creatur De aia. De strarib⁹. Et alia mltā signa et nota bñlia opuscula q̄ singula scribere nō occurrunt.

De sanctis Perpetua et Felicitate et socijs martyribus Cap. clxxxij.

Perpetua et felicitas

tas martyres cū Saturnino: satyro: reuocato: et secūdolo in ciuitate tyburitano: nū mauritanā passi sunt tēporib⁹ valeriani et galieni imperatorū sub p̄ consule tarrutio. Fuerūt autē saturninus et satyros germani. Reuocatusq; fuit frater felicitatis. Qui oēs sacrificare cōtemētes a p̄dicto ero p̄cedente in carcerē missi sunt. Erant autē p̄petua et felicitas ambe nobiles cōiugate. Felicitas quidē p̄gnās erat: perpetua filium laetentē habebat. Pater autē perpetue ad carcerē venit: ut filia a p̄posito reuocaret: sed nō valuit. Vidit autē perpetua p̄visionē scalā aureā vsq; ad celum erectā in dextra et leua cultris et gladijs plenā ad eo angustam: ut nō nisi vnus et paruis per eam inter gladios ascēdere posset. Sub ea draco teterrim⁹ et ingens iacebat: quē cuncti ascendere volētes formidabāt. Viditq; satyrū per eā sursum ascendentē: et cōsocios ut ascendērent: similiter et ne draconē timerent et horrantē. Quā visionē cum sancta ceteris recitasset: oēs deo gratias egerūt: qz se vocatos ad martyrium cognouerūt. Presentatū ego iudici fuerit vtrū a mulieribus separati. Eū autē felicitati suaderet: ut sui misereret: eo qd p̄gnās esset: illaq; immobilis permaneret: cōpatiēs iudex sibi quodāmodo: qz p̄gnās eā ad carcerē reduci fecit. Eū autē parentes et vtrūq; cū lacrymis eidē suaderēt: ut p̄sidi cōsentirer parvulū quocq; sp̄ius lacrentē ad collū eius traassent: illa fortissimo aio parvulū abiciēs et parētes ac vtrūq; contēnens in xp̄i cōfessione in uictissime p̄stitit. Quapropter iudex ipam cū sanctis diuissime verberatā iterū carceri mancipauit. Scris autē p̄ felicitate orātib⁹ qz. viij. mensū p̄gnans erat: subito in eā dolores irruerūt: peperitq; filium vniū. Qd p̄ses audies eos omnes de carcere educi fecit: et ligatis post tergū manib⁹ nudatisq; natib⁹ per plateas circūduct: deinde in amphitheatro duci et bestias sibi laxari. Ex quibus satyrus et perpetua a leonibus deuorātur. Reuocatus et felicitas a leopardis comedunt: saturnin⁹ et secūdolos illesi diuinavoluntate seruant. Unde post hec saturninus iussu p̄consulis decollatus finem accepit.

Secūdolos hō ad carcerē reductus ibidē exple ruit. Quorū omnīū corpora a fidelib⁹ in eadē sunt vrbe tumulata. Qui passi sūt nōn. martij.

De sanctis Philemone et Apollonio et socijs martyribus. Cap. clxxxij.

Philemon et apollonius adria nus et theoticus cū alijs tribus apud egyptum in ciuitate antinohi. tēpore diocletiani augusti sub p̄sede adriano passi sunt.

Eū em̄ post mortē ascle martyris: de quo dictū est. f. kalen. february. Philemon et apollonius ad eius tumulū orare reperti fuissent a iudice tenti sunt. Qui philemonē fecit primo alapis cedē: deinde ligatū ad stipitem sagittari. Et cū sagitte in aere penderent: accessit adrianus ut videret: quē vna ex sagittis percussens oculo excecauit. sed euz philemon admonuit: vt se mortuo ac sepulto de terra illa aqua infusa oculum inungeret: sicq; visum recuperaret. At hō adrianus fecit philemonem cum apollonio de collarari. Sequenti die dum quasi tentatue sibi a philemone cōsulta perficeret: lumē percepit et confestim conuersus est ad christum. Quod diocletianus audiens: misit theoticum cū alijs tribus ad ipsum captendum. Accedensq; adrianus ad sepulchrum martyrum: et eorum implorans auxilium: voce sancto: us de sepulchro lapsa: in domino confortatur. Quod quattuor illi protectores audientes stupefacti sunt. Euz quibus adrianus ad imperatorem accessit. Et quia per s̄ritum se in mare necandus cogno uerat: p̄cepit octo seruis suis: ut ipius corpus die octauo ad mare expectarent: quod delphicus ad terrā portare debebat: illudq; sepultu re traderet. Eum autē coram diocletiano xp̄m constanter confiteretur: iussit eum ligatū in fossā p̄fundā deponi: terra que de fossa fuerat superiecta. Sed cum sero ad lectū pergeret: in uenit adrianus in cubili suo iacentē incolumē: et cathenas ipius trahi appēsas. Tūc indignatus imperator fecit eum in sacco cum arena ligato mergi: vna cum quattuor p̄toribus p̄dictis: qui ad ipm tenendū fuerant missi: quicq; tantis visis miraculis ad xp̄m erāt cōuersi. Die igif octaua serui adriani ad litrus p̄solabant. Et ecce quinq; sanctorū corpora sup quinq; delphines ad litrus allata deducunt. Eum autem serui dubitarent: ne corpus dñi sui ibi nō esset: eo qd de se solo non de alijs p̄dixerat exportādo: subito vocē vnus ex delphinis loquentem humanitus audierunt: et qd dñi sui corpus ibi esset cū alijs quattuor vna secū passis intellexerunt. Sicq; omnīū p̄dictorum corpora in tra corpus ascle martyris sepelirunt: vbi et philemon et apolloni⁹ tumulati quiescunt. Voz omnium passio recolif. viij. idus martij.

De sancto Pontio diacono et martyre. Cap. clxxxij.

k